

Clasa a XII-a A

Stimați profesori și părinți,

Suntem bucuroși că vă aflați astăzi la cursul festiv al promoției 2016 a Colegiului Național "Emil Racoviță" Iași. Evenimentul de astăzi marchează finalul unei etape importante din viața fiecăruia dintre noi. Pentru voi, părinții, este momentul în care copiii voștri sunt aproape pregătiți pentru a deveni independenți. Pentru dumneavoastră, profesorii, acest moment încheie modelarea a încă o generație asupra căreia v-ați lăsat amprenta.

Dragi colegi,

Vă felicităm pentru absolvirea celor 4 ani de liceu! Pentru noi, aceasta zi reprezintă mai mult decât finalul unei etape. Este începutul drumului personal, un drum pe care părinții și profesorii ne vor ghida din ce în ce mai puțin, și pe care sperăm că suntem pregătiți să ni-l creăm. Această cale, pentru prima dată în viața noastră, nu mai este una prestabilită. De azi înainte, sușurile și coborășurile drumului nostru vor fi rezultatul propriilor alegeri, al propriului mod de a ne trăi viața.

Din șoseaua care vine din CUG, întovărășind liniile de tramvai când din dreapta, când din stânga, până în Podu Roș și chiar mai departe, se desprinde un drum strâmt mai jos de Garibaldi, care cotește anevoios la dreapta, se pierde printre blocurile gri, până când ajunge, la prima oră a dimineții, la o clădire portocalie, străjuită de un gardian fidel.

Înăuntru, la parter, se află sala în care a avut loc o parte importantă a devenirii noastre din ultimii 4 ani. Aici am trăit, împreună, fascinația primei ore de informatică, dar și deziluzia primei teme de pe campion; tot aici am înfruntat provocările matematice ale Anei și Lizei și am devenit magisteri în a răspunde tuturor întrebărilor băieților de la bloc, mereu atât de interesați de fizică. În această sală am încercat să extragem esența din fiecare lecție predată, dar și să ne bucurăm de fiecare pauză.

Împreună am încercat să ne depășim limitele, am urcat munți și am străbătut, la pas, orașe. Ne-am creat propriile jocuri, am organizat concursuri, am participat la dezbateri și conferințe, am mers la școală îmbrăcați în pijamale și am valsat pe Zaraza – în aceeași zi, și am înțeles că trebuie să renunțăm la dulce far niente pentru a coordona cu succes o conferință națională. Am învățat să fim adulți atunci când e nevoie, însă nu am ratat niciodată oportunitatea unei glume bune și, nu în ultimul rând, nu am uitat plăcerea unui cântec de chitară.

Am fost norocoși să avem două diriginte care au avut permanent grijă să devenim mai mult decât o clasă. Ne-au învățat să ne apreciem diferențele, să ne respectăm personalitățile, să nu fim indiferenți față de problemele colegilor noștri și să ne sprijinim unii pe alții. Au ținut să petrecem cât mai mult timp împreună, pentru a cunoaște și înțelege mai bine complexitatea caracterelor noastre. Atenția și grija dirigintelor noastre au făcut din noi colectivul de astăzi.

Cei patru ani au trecut nespuse de repede iar acum, la final de drum, vă întreb: cu ce am rămas din perioada liceului?

Deși nu vom deveni cu toții informaticieni, doamna dirigintă ne-a învățat pe toți că un lucru făcut de mântuială nu se compilează niciodată din prima încercare, iar cârpirea unei erori duce la apariția altor 10. Ne-a învățat să facem lucrurile riguros, nu pentru că așa ni se impune, ci pentru că lucrul bine făcut ne reprezintă.

Chiar dacă, probabil, niciunul dintre noi nu va deveni filolog, la orele de română am fost învățați să privim dincolo de palpabil, am fost determinați să ne construim propria viziune

asupra marilor întrebări universale, ni s-au oferit ferestre pentru a privi în viețile altora și oglinzi pentru a ne înțelege mai bine pe noi înșine.

Împreună cu numeroasele cunoștințe, ne-a fost oferit un mod de raportare la lume. Cred că școala ne-a asigurat un punct de pornire, un set de valori morale pentru a ne construi propria cale și propria perspectivă asupra vieții. Ne-a oferit baza pentru a deveni formatori de opinie, nu oameni care împrumută ideile altora; ne-a învățat să nu ne comparăm cu alte persoane, ci să devenim termenul de referință; și, nu în ultimul rând, să muncim pentru noi, nu pentru recunoașterea celor din jur. Totodată, mediul competitiv în care ne-am aflat în permanență ne-a determinat să ieșim din anonimat, să facem tot posibilul pentru a nu ne molipsi de boala mediocrității.

Pe drumul care ne așteaptă, sperăm să nu uităm niciodată aceste lucruri învățate în liceu. Vă dorim să aveți curajul să vă urmați visul, oricât de îndrăzneț sau de neconvențional ar fi. Vă dorim să nu vă lăsați influențați de opinia celor din jurul vostru, pentru că singurii oameni pe care aveți datoria să nu-i dezamăgiți niciodată sunteți voi înșivă. Cu siguranță, fiecare dintre noi are determinarea și puterea de muncă pentru a trăi viața pe care și-o dorește.

Vă mulțumim!